

Samefolkets sang

Tekst: Isak Saba Melodi: Arne Sørлие
Godkjent ved Samekonferansen i 1992



Langt nord under Store Bjørnen
sakte stiger Samelandet:
Vidde seg bak vidde strekker,
sjø ved sjø hvor øyet rekker.
Lier, åser, snaue rabber
hever seg mot himmelbrynet.
Elver bruser, skoger suser,
stålgrå, steile fjell-nes skyter
mot det ville hav seg ut.
Vintertid med storm og kulde,
snøflokk uten mål og måte.
Sameslekten dog av hjertet
henger ved sitt hjem og yrke.
For en vandrer månen skinner,
nordlys flimrer, stjerner tindrer.
Reingrynt høres mellom krattet,
sus og brus fra sjø og slette,
pulkestøy langs vintervei.

Og når sommersolen gyller
fjell og skoger, hav og strende,
fiskere i gull-glans gynger,
gynger stilt på hav og innsjø.
Gyllent glinser svømmefugler
og som selv de store elver.
Staker glimter, årer glitrer,
folket under sang det farer
gjennom stiller, stryk og foss.

Samelandets ætt og stamme
utholdt har og tålt så mange
herjingstokter, bannskaps-
handler,
frelke, falske skattefuter.
Hill deg, seige samestamme!
Hill deg, fredens rot og flamme!
Aldri er der kamper kjempet,
aldri broder-blod har runnet
i den stille sameslekt.

Våre fedre før har seiret
over dem som urett øvet.
La oss også motstå, brødre,
dem som oss vil underkue!
Solens sønner seige avkom!
Aldri skal du overvinnes,
om det gylne språk du vokter,
husker dine fedres tale:
Sameland for samene!